

ЙОХАН ВОЛФГАНГ ГЬОТЕ РИБАР

Превод от немски: Димитър Стоевски, —

chitanka.info

Морето шуми, морето бучи,
рибарят е пуснал стръвта
и чака сега с безгрижни очи
кога ще потрепне връвта.
И както седи, и както следи,
разтваря се спряла вълна
и ето след миг из тъмни води
изплава русалка една.

И пее му тя, говори му тя:
„Ти моите рожби безброй
защо с хитрина навън на света
подмамваш към гибелен зной?
Да знаеше ти, как в морската шир
щастливи са рибите, ах,
веднага ти сам за отдих и мир
със радост ще слезеш при тях.

Та слънцето и луната за миг
как слизат при нас, погледни!
И дваж по-красив е техният лик,
окъпан от хладни вълни.
Не те ли зове примамно весден
лазурът на тез небеса?
Не те ли влече ликът отразен
към нашата вечна роса?“

Морето шуми, морето бучи,
нозете му гали вълна;
и сякаш под взор на свидни очи
за обич сърце закопня.
Говори му тя и пее му тя,
той в сладостен шемет гори;
потегли го тя, той сам полетя
и тъмната бездна го скри.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.